

SARDARABAD

ՍԱՐՏԱՐԱԴԱՏ

ASHARDJIAN

INMOBILIARIA

(de la Cámara Inmobiliaria Argentina.)

**Un buen servicio
a su servicio**

Montevideo 536 piso 1º
40-5922 40-5131
49-3441 46-7790

**BUENOS AIRES, AÑO IX N° 245
JUEVES, 14 DE JULIO DE 1983**

Fiel expresión del pensar demócrata liberal de las colectividades armenias de Sudamérica.
Primer periódico armenio de Sudamérica impreso en sistema offset.

ԱՊԱՔԻՆՄԱՆ ՄԱՂԹԱՆՔ

Որպես խնամք թե անցանք 20րդ դարի, Յունիսի
Յի. Տիգրայի մեջ սրտի յաջող գործողություն մը ենթարկում
է. Լ.Բ.Միտրեան ձկնան Նախագահ, Սփիւրհապետեան ան-
գլապան ճախագահ Տիար Ալեք Մանուկեանը:

Վարչական գործողություն ընթացքին, Տիար Մանուկեանի
փոխին առջնացած են երակներ, արիւնի շրջանառութիւնը զո-
րացնելու նպատակով: (By Pass)

Այժմ Տիար Մանուկեան փոխադրում է իր Տիգրայի բնակ-
արան, որ երկու շաբաթ պիտի անցնէ ապաքինման շրջան մը:
Տիար Ալեք Մանուկեանի կազմակերպման մաղթանքներով հա-
զարաւոր հետազոտներ տեղացած են Տիգրայ, աշխարհի ամեն
կողմերէ:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան Հարապին Ամերի-
կայի Շրջանային վարչութիւնը շտապօրէն բուժում կը մաղթէ
Տիար Մանուկեանին որպէսզի շարունակէ իր ղեկավարութեամբ
աղօթքին տալ սփիւրհապետեան:

MOSCU:

HOMENAJE A ARAM KACHATURIAN

Con motivo de haberse
cumplido ochenta años del
nacimiento del destacado
compositor armenio Aram
Kachaturian, en los meses
de mayo y junio ppdo., se
desarrollaron diversos actos
de homenaje en Moscú.

El acto principal fue reali-
zado el 30 de mayo ppdo.
En el transcurso del home-
naje, hicieron uso de la pala-
bra importantes personalida-
des quienes tuvieron las si-
guientes expresiones, res-

pecto del compositor: "La
música de Aram Kachatur-
rian es insustituible. Luego
de Gomidás, fue Kachatur-
rian quien logró llevar nue-
vamente la música armenia
a un nivel de trascendencia
mundial.

Su música es fiel reflejo
del sentir del pueblo arme-
nio, es su verdadera vida".

Durante el homenaje
fueron ejecutados fragmen-
tos de su ballet "Ka-
iané".

PARTIO LA DELEGACION DE BUENOS AIRES A SAN PABLO

FOTO: M. KESKISIAN

El sábado 9 de julio ppdo., partio rumbo a San Pablo, Brasil, la delegación de Liga de Jóvenes de Buenos Aires, integrada por deportistas y representantes de la institución, para participar de las XII Olimpiadas Sudamericanas de Liga de Jóvenes que se desarrollarán en el transcurso de esta semana.

Numerosos familiares y allegados a los deportistas se encontraban, en la institución, desde tempranas horas de la mañana, para despedir a los viajeros.

También se hallaba presente el R.P. Krikoris Vartabed Pouniatian, primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina, quien dio sus bendiciones y mensaje de despedida a la delegación.

En representación del Consejo Directivo de la institución, y en su calidad de presidente de la Comisión Sudamericana de Ligas de Jóvenes de la UGAB, hizo uso de la palabra el Sr. Rubén Kechichian.

El micro partió cerca de las once de la mañana, en medio del júbilo de los jóvenes, que se dirigieron a la hermana república de Brasil para confraternizar con sus pares de la Unión General Armenia de Beneficencia de San Pablo, Montevideo y Córdoba.

SAN PABLO:

BRILLANTE INAUGURACION DE LAS OLIMPIADAS DE LIGA DE JOVENES DE U.G.A.B.

Ante una fervorosa multitud, reunida en el estadio "Edson Arantes do
Nascimento" de San Pablo, Brasil, el lunes 11 de julio ppdo., fueron
inaugurados los 12º juegos olímpicos de las Ligas de Jóvenes de la
Unión General Armenia de Beneficencia.

El acto, que fue presidido por el R. P. Davev Dzairakuin Vartabed
Gharibian, lugarteniente del primado de la Iglesia Apostólica Armenia
para Brasil, contó con la presencia de personalidades del ámbito
nacional; entre ellas, el ministro de deportes del estado de San Pablo, Dr.
Carlos Pompiui de Toledo, de miembros del Consejo Directivo de la
U.G.A.B., representantes y deportistas de las filiales hermanas de Mon-
tevidéo, Montevideo, Córdoba y Buenos Aires.

La jornada inaugural comenzó con la entrada de la bandera del país an-
fitrión, Brasil, junto con las enseñas patrias de Uruguay, Argentina y Ar-
menia y la bandera de la U.G.A.B., institución responsable de que, año
tras año, se reúnan jóvenes de diferentes países, para enfrentarse en
justas deportivas y confraternizar.

A continuación, la banda de música de la Policía local, interpretó los
himnos de los países.

Las palabras de apertura estuvieron a cargo del presidente de la filial
San Pablo, Sr. Zaven Der Harutiunian. Luego, hizo uso de la palabra el
coordinador de la Liga de Jóvenes, "Armenig", de San Pablo, Sr.
Zacarías Mekbekian. Y, en representación de la Comisión Sudamericana
de Liga de Jóvenes, habló el Sr. Alejandro Budano, integrante de la
delegación de Buenos Aires.

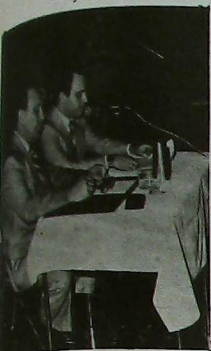
Más tarde, y especialmente invitado, dirigió un mensaje a todos los
presentes, el ministro de deportes del estado de San Pablo, Dr. Carlos
Sergio Pompiui de Toledo.

Finalizadas sus palabras, el destacado deportista brasileño, Jul Carlos
de Oliveira, tomó juramento de caballería a los deportistas.

Por su parte, la U.G.A.B. le hizo entrega de una plaqueta recordatoria,
como testimonio de su participación en el acto.

Por último, dio su bendición y el mensaje final a la juventud, el lugar-
teniente del primado de la Iglesia Apostólica Armenia para Brasil, ar-
chimandrita Davev Dzairakuin Vartabed Gharibian, luego de cuyas
palabras el Sr. Zaven Der Harutiunian dejó oficialmente inauguradas las
12º Olimpiadas de Liga de Jóvenes de U.G.A.B.

DISERTACION DEL DR. ADOLFO CAHIAN EN MARASH

Dres. Cahian y Diradourian.

Vista parcial del público presente.

El 30 de junio ppdo., organizado por el Consejo Profesional Argentino Armenio, disertó el Dr. Adolfo Cahian sobre el tema: "Los profesionales argentinos de ascendencia armenia".

La reunión, que se desarrolló en la sede de la U.C.A. de Marash congregó a una numerosa concurrencia, que

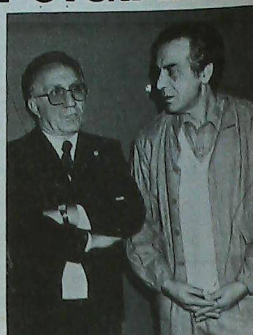
en primer lugar, siguió con atención las palabras del Dr. Claudio Diradourian, que presentó al disertante; y luego tuvo oportunidad de ver desarrollados diversos temas, con claridad y profundidad, tales como la integración de los profesionales de ascendencia armenia al país, su participación en la vida socio-cultural argentina;

los aportes de sus conocimientos y servicios y perspectivas, temas abocados por el Dr. Cahian.

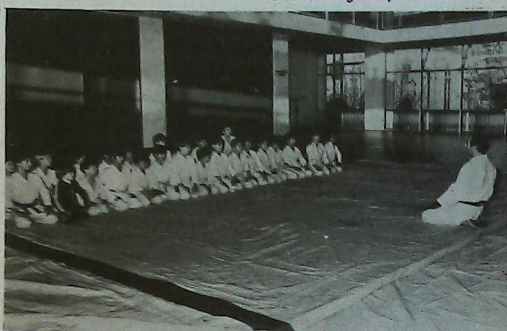
Por último, habló el Dr. Yehprad Bayramian, presidente del Consejo Profesional. Hacia el final, se realizó un intercambio de opiniones con el público.

EXHIBICION DE YUDO EN U.G.A.B.

El sábado 2 de julio ppdo., en el gimnasio del Complejo "Alex Manoogian" de U.G.A.B., se realizó una exhibición de yudo, que estuvo a cargo de los alumnos del profesor Alberto Palacio. Se encontraban presentes entre otros, el presidente de la Confederación Argentina de yudo, Sr. Sarkis Kaloghlian, el presidente de la Comisión de Deportes, Sr. Ardashes Vaneskeheian, miembros de otras comisiones y subcomisiones de la

Sres. A. Kaloghlian y A. Vaneskeheian

Al comienzo de la exhibición.

institución y un expectante público, ante el cual los niños dieron muestras de una gran habilidad en el ejercicio de artes marciales. De este modo, se dio co-

mienzo a la escuela de yudo, que, a cargo del citado profesor, se desarrollará los miércoles de 16.30 A 19 hs. y los sábados de 15 a 17 hs. en el gimnasio de la UGAB.

EXPOSICION DEL ATELIER "GRUPO 10"

El lunes 11 de julio ppdo., fue inaugurada la muestra colectiva del Atelier Grupo 10, que dirige la artista plástica armenia María Cristina Azizian.

Ampliaremos esta información en nuestro próximo número; pero, a modo de anticipo, para nuestros lectores, les comunicamos que la exposición puede visitarse hasta el 20 del corriente, en Junín, 1462, Capital, de lunes a sábados de 18 a 22hs.

SEMINARIO DE MUSICA

Organizado por la Fundación "Encuentros Internacionales de Música Contemporánea" y auspiciado por la Embajada de Alemania y el Instituto Goethe, entre el 18 y 22 de julio próximo, se desarrollará un seminario para compositores que estará a cargo del compositor alemán Reinhardt Febel.

El curso se desarrollará en el CRAM Ricordi, Cangallo 1558, 1º piso, en las fechas mencionadas, de 18 a 20 hs. Inscripción abierta, sin cargo, para docentes y compositores.

FELISA KUYUMDJIAN INVITA:

a visitar la muestra de pinturas y esculturas del M.A.C., Museo de Arte Contemporáneo, en la Galería de Arte "Capelli-Centoira", sita en la calle Montevideo 1780 P.B., Capital.

MONTEVIDEO:

Competencia scout

Organizada por la Asociación Scout del Uruguay, el domingo 5 de junio ppdo., se llevó a cabo la 8ª Competencia de chatas para lobatos, de la que participó el grupo scout "Ereván 50" de la U.G.A.B., con tres chatas y seis pilotos. Eran ellos: Gustavo Zulamian, Gabriel Ohanian, Enrique Tavitian, Alejandro Scarone, Carlos Chahirian y Gabriel Topa-

lian. Las confrontaciones, de las que participaron 150 chatas de todos los grupos scouts del Uruguay, se realizaron en el Parque Villa Biarritz, de Pocitos.

En esa ocasión, la máquina compuesta por los lobatos Gustavo Zulamian y Alejandro Scarone se ubicó en sexto lugar.

Exitoso baile de Liga

El 17 de junio ppdo., la Liga de Jóvenes de la UGAB reunió a todos sus miembros y amigos en un exitoso baile, con canilla libre, que se realizó en la boite "Lancelot" de Carrasco.

Numerosos jóvenes, que

Día del abuelo

El domingo 19 de junio fue el "Día del abuelo".

Con tal motivo, los alumnos del Complejo Educativo "Nubarian-Alex Manoogian", conjuntamente con el grupo scout "Ereván 50" de la institución, se hicieron presentes en el Hogar de Ancianos de A.B.D.A., para

colmaron completamente las instalaciones del salón, se movieron al son de la música, hasta las primeras horas de la madrugada, momento en que dejaron el salón plenos de satisfacción por la velada transcurrida en compañía de amigos.

alegrar a sus residentes con canciones, danzas y recitado de poesías.

Los abuelos gozaron de una amena y emotiva jornada y disfrutaron de un exquisito almuerzo, especialmente preparado por la Comisión de Madres del colegio.

¡ATENCION! Recital anual del conjunto de danzas "KAIANE"

SABADO 15 DE OCTUBRE AUDITORIO DE LA MISERICORDIA

U.G.A.B.

SENSACIONAL BUFFET
TODOS LOS VIERNES
DESDE LAS 21.00 HORAS
COMIDAS TIPICAS ARMENIAS
SHISH KEBAB

Organiza: Comisión de Padres
CONCURRA CON SU FAMILIA
Acedo 1322

CLASES DE COCINA
Todos los martes a las 15.30 hs.
A cargo de la Economa Sra.
SONA K. DE GUEZIKARIAIAN

CLASES DE LABORES ARMENIAS
(ENCAJE A LA AGUJA)

Asegnacortz
Y CROCHET
Todos los jueves a las 14.30 s.
A cargo de la Sra. ARUSIAG DE SIMONIAN

COMISION DE DAMAS
ASAMBLEA GENERAL
Elecciones
Jueves 18 de agosto de 1983 15 hs.

EDITORIAL:

Sin comentarios

Con motivo de la visita de Karekín II a los EE.UU.

Las noticias informan que el Catolicós de la Gran Casa de Cilicia, Karekín II, durante una misa celebrada en una Iglesia no armenia, San Bartolomé de Nueva York, hizo un llamado de unión y amor, ante representantes ecuménicos, y luego, manifestó que la Iglesia Apostólica Armenia es una y Vazken I es el CATOLICOS DE TODOS LOS ARMENIOS. Enterada de esto, "la comunidad armenia de los Estados Unidos se ha entusiasmado".

Bueno, muy bueno.

Si entre las palabras y las acciones de Karekín II, en lugar de contradicciones hubiera coincidencias, tendría que entusiasmarse todo el pueblo armenio y no una insignificante porción del mismo, residente en Nueva York...

Está muy claro que tan melosas manifestaciones sólo pretenden ser calmantes de una situación sumamente delicada que vive nuestra Iglesia, y tienden sólo a llevar agua a su molino y fortificar sus bases. Pero, no entremos en su juego... Remitámonos a las pruebas.

En 1972, cuando Karekín era obispo aún, se dirigió a Utrecht (Holanda) con una misión de unidad: para inscribir a la sede de Cilicia como miembro del Consejo Mundial de Iglesias, junto a la Santa Sede de Etchmiadzin.

Hoy, once años después, por un lado, fue a los Estados Unidos, para declarar que la Iglesia armenia es una, en un templo ajeno a nuestra confesión. Pero, por el otro, el 7 de julio ppdo., la sede de Cilicia se presentó con su jefe a la cabeza, en Vancouver, a la reunión plenaria del Consejo Mundial de las Iglesias, para demostrar en forma práctica, que la Iglesia Armenia no es una.

Retornando un poco más atrás en la historia, en 1927, con el objeto de reanimar el Catolicosado de la Gran Casa de Cilicia, que—como consecuencia de las guerras—había tenido que abandonar su lugar natural en Sis, y para jerarquizar la figura de su Catolicós Sahag, por intermedio del Patriarcado Armenio de Jerusalén, la Santa Sede de Etchmiadzin dio uno de sus templos en Antelías, para que fuera sede del Catolicosado y le otorgó jurisdicción sobre la feligresía de Siria, Líbano y Chipre.

En esta acción, el papel jugado por el Partido Ramgavár Azadagán (Organización Demócrata Liberal Armenia), como apoyo a la sede de Antelías, fue incommensurable; acción que continuó hasta los trágicos sucesos de 1956.

En esa fecha, Antelías, sin previo aviso y pisoteando todos los cánones tradicionales, elevó su número de sedes, empleando toda serie de artimañas. Así llegó hasta nuestros días, en que somos testigos del viaje de un titular de la sede de Cilicia a los Estados Unidos, sin haber recibido previamente la venia y las bendiciones de la Primigenia Sede de Etchmiadzin y de su jefe Vazkén I, a quien se refiere como Catolicós de todos los armenios. ENTUSIASMANDO a los armenios de América del Norte.

El viaje de Karekín II a los Estados Unidos es una nueva manifestación de las contradicciones de la Sede de Cilicia y a las palabras recitadas, luego de las exequias de Joren I, a principios de este año, mediante las que expresaba que la Iglesia Armenia es una y que él lucharía por la unidad.

Pero, el camino se hace al andar. El viaje de Karekín II a los Estados Unidos, y varios hechos como el abrir una nueva sede parroquial en Toronto, Canadá; llegar hasta Vancouver a la reunión del Consejo Mundial de las Iglesias demuestran que el Catolicós de la Gran Casa de Cilicia, en la práctica, no está dispuesto a realizar algún gesto tendiente a apoyar, en hechos, lo que sus "hermosas" palabras recitan.

Es un digno continuador de la obra de sus dos predecesores.

EXITOSA EXPOSICION DE CARLOS KAHAYAN

El viernes 1° de julio ppdo. fue inaugurada una muestra del artista plástico armenio Carlos Kahayan, en la galería de arte "Braque" de esta capital, sita en la calle Venezuela 4379.

Carlos Kahayan nació en Buenos Aires, en 1934, y luego de realizar estudios en talleres libres de dibujo y pintura, con destacados maestros, comenzó a exponer sus obras, en muestras individuales y colectivas en todo el país.

Ha realizado numerosos viajes por el interior del país, porque tal como expresa Henri Matisse, en su obra "Reflexiones sobre el arte": "No me es posible copiar servilmente a la Naturaleza, sino que interpretarla y a la vez someterme al espíritu del cuadro", cree que debe

FOTO: M. KESKIDIAN. Durante la presentación, Sr. Carlos Kahayan y Sr. Celia Botto Peyrou.

tomar lo mejor de la naturaleza para expresarlo en toda su intensidad.

Fiel a esa idea, Kahayan presenta en esta oportunidad, 18 óleos en los que se armonizan colores y temas diversos.

En el acto inaugural, las

palabras de presentación estuvieron a cargo de la artista plástica Celia Botto Peyrou, quien resaltó las cualidades del expositor.

La muestra puede ser visitada de lunes a viernes de 16 a 21 hs. y los sábados de 18 a 21.30 hs.

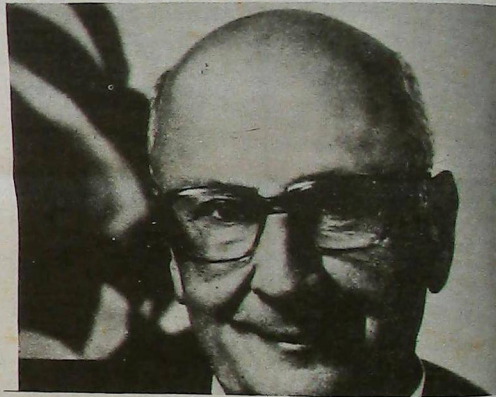
DETROIT:

Fue intervenido quirúrgicamente el Sr. Alex Manoogian

Hace unos días atrás, más exactamente el 29 de junio ppdo., fue sometido a una intervención quirúrgica, el presidente vitalicio del Consejo Central de la U.G.A.B., Sr. Alex Manoogian, a quien se le efectuó un "by pass", operación de la que se repone satisfactoriamente.

Actualmente, se encuentra en un período de descanso en su residencia de Detroit.

Con ese motivo, el máximo benefactor de la armenidad y su familia han recibido numerosas cartas y telegramas que le desean pronto restablecimiento.

MILAN:

FALLECIO EL DR. ONNIG MANOUKIAN

El 25 de junio ppdo., a la edad de 83, dejó de existir en Milán, Italia, una de las figuras patriarcales de esa comunidad, el Dr. Onnig Manoukian.

Fue hasta su muerte, el presidente de la Unión Armenios de Italia, y tuvo una activa participación en la formación de la comunidad armenia de dicha ciudad; en la Comisión Administradora de la Iglesia San Manoug que fuera construida por los hermanos Diarbekirian de Buenos Aires; en la Unión Cultural de los armenios de Italia; en el Centro de Estudios Culturales Armenios de Milán, y en la filial local de la Unión General Armenia de Beneficencia.

Había nacido en Alexandreta, Siria y luego de la Primera Guerra Mundial, se trasladó con su familia a Trieste, de donde pasó a Viena, para encontrar refugio en Zurich. Allí siguió sus estudios en el Politécnico, donde se doctoró en Ingeniería Química. Invitado por una importante firma industrial italiana, luego, se estableció en Milán, definitivamente.

En apariencia, daba la impresión de ser uno más entre tantos, pues era muy sencillo y de noble sentimiento y gran corazón. Por ello, son muy poco conocidas sus donaciones y gestos filantrópicos, que de-

mostró con donaciones a la Santa Sede de Etchmiadzin, a la Congregación Mekhitarista de Venecia y a numerosos centros nacionales y culturales cuya existencia consideraba imprescindible. Y, como era un cristiano confeso, imbuido del pasaje bíblico que dice que aquello que da tu mano derecha no debe conocerlo la izquierda, hizo numerosas obras de bien a todos aquellos que se lo solicitaron.

Su participación en el desarrollo y la difusión de los valores culturales armenios fue muy grande; por lo cual su fallecimiento deja en honda consternación a la comunidad armenia de Italia.

DR. DANIEL VANESKEHEIAN
ODONTOLOGO

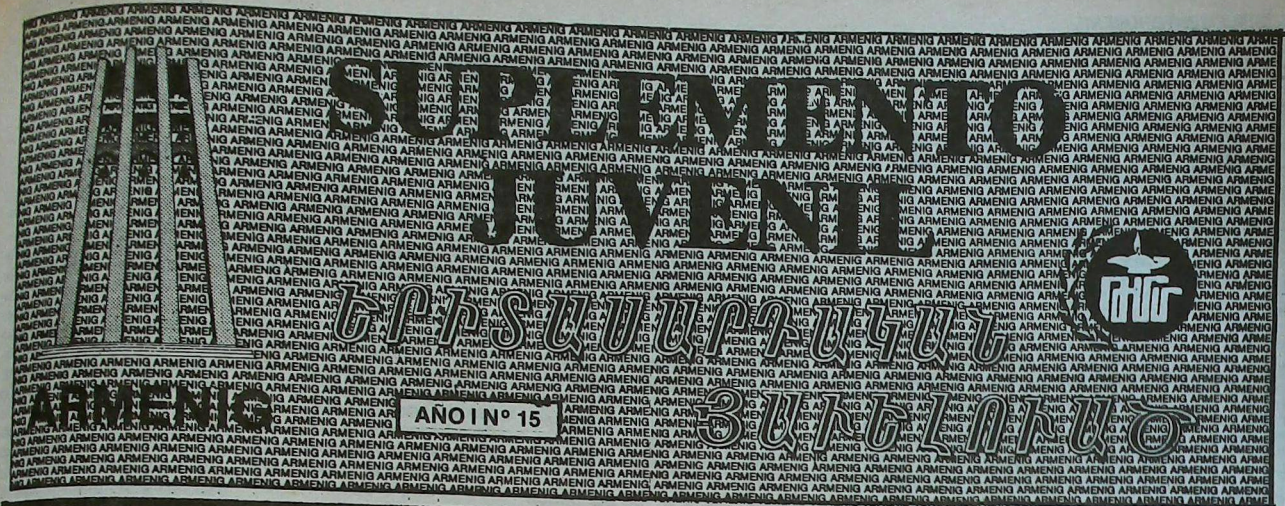
Pedir Hora

Lunes y Miércoles de 17 a 20 hs.

Tel.: 782-3976

Virrey Loreto 2446 3° Piso Depto. B

RIGAR'S
Camisetas de algodón

EDITORIAL: INDEPENDENCIA POLITICA Y ECONOMICA

Hace 167 años atrás, un 9 de julio, los representantes de las Provincias Unidas del Río de la Plata, en Congreso, declararon la independencia de una potencia de esa época, de la que eran colonia. Desde ese momento, la política, la economía y la defensa de nuestros territorios, entre otras cosas, correrían por nuestra cuenta, sin dependencia alguna.

Así como en nuestro territorio, esto ocurrió también en muchas otras regiones del mundo. En algunas antes, en otras después, la llama de la libertad y de la independencia corrió como un reguero de pólvora por todo el mundo, en un breve período de tiempo. De esta manera, se puso fin al yugo colonialista impuesto por distintas potencias que tomaban a su antojo, tierras lejanas sobre las que no tenían ningún derecho; sólo el poder de la fuerza para sojuzgar a sus habitantes y explotar sus riquezas.

Durante mucho tiempo, las potencias colonialistas utilizaron la fuerza como medio de explotación para colonizar tierras, tesoros y hombres, hasta que el fervor de libertad e independencia se expandió por el mundo y esas potencias colonialistas perdieron territorios y riquezas mal habidas y reconocieron, al fin, que la fuerza ya no era el sistema colonialista más efectivo. Los que así lo entendieron buscaron y encontraron una nueva forma tan efectiva como la anterior: que además les ahoraba las molestias de controlar militarmente esos territorios que querían. Ya no se trataba de colonias desde el punto de vista político, sino económico.

Ahora existen potencias colonialistas por la fuerza del préstamo, de los intereses y de la dependencia monetaria. Este es el sistema al que se ha sometido a muchos países para controlar sus centros de poder. De esta manera, los países interesados mueven el aparato productivo de países "débiles" y manejan sus gobiernos creando una relación de dependencia (que supera lo normal de un mundo moderno) y obliga a estos países "colonias" a someterse al capricho de los intereses que las potencias tienen creadas allí donde sea.

Entonces, la llamada independencia es sólo nominal. De la colonia política pasamos a la económica, frustrando así todas las ilusiones y el trabajo de quienes lucharon por terminar con la dependencia.

Por ellos, por nosotros y por nuestros hijos debemos luchar en diferentes órdenes de nuestro diario quehacer, para lograr nuestra verdadera independencia. Sólo de ese modo, podremos preparar a las futuras generaciones y crear en ellas una conciencia nacional que se muestre siempre alerta contra cualquier forma de colonialismo.

**A las Ligas de U.G.A.B.
Sudamericanas:
(Bs. As., Córdoba, Montevideo
y San Pablo)
les desea éxitos
"Armenig" A.C. Tekeyan**

C.I.J.A. Y SU PRESENTACION EN SOCIEDAD

El viernes 8 de julio ppdo., en los salones de la U.C.A. de Marash, se realizó la presentación en sociedad de la flamante Comisión Interinstitucional Juvenil Armenia (C.I.J.A.).

Un gran número de jóvenes se hicieron presentes en esa ocasión, para apoyar y alentar a esta nueva agrupación juvenil, representativa de la mayoría de las grandes instituciones armenias, residentes en Buenos Aires.

En un clima de verdadera armonía y confraternidad, C.I.J.A. manifestó las causas que la formaron y los objetivos que persigue en esa nueva etapa de la vida comunitaria armenia.

La reunión fue presidida por el primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina, R.P. Krikoris Vartabed Pouniatian, quien dio comienzo al acto con su bendición.

La bienvenida y el discurso de presentación estuvieron a cargo de la Srta. Adrián Kasparian perteneciente a la J.U.C.A., quien expuso con claridad, las razones de la creación de C.I.J.A., y resaltó la importancia de la unión entre la juventud armenia, para trabajar mancomunadamente en pro de nuestra justa causa.

En el transcurso de este encuentro de

camaradería, los presentes soborearon un exquisito lunch, preparado por los jóvenes, al tiempo que el representante de la U.C.A. de Marash, Sr. Juan Carlos Der Krikorian pronunciaba unas palabras acerca del rol de la juventud armenia y de la Comisión Interinstitucional, en la República Argentina. Asimismo, destacó el nuevo empuje juvenil armenio, que se pone de manifiesto en actividades de gran nivel y relevancia.

Luego, el Sr. Jorge Kazazian, representante de la Agrupación Juvenil "Armenig", de la Asociación Cultural Tekeyan, agradeció la presencia de todos aquellos que esa noche acompañaban la presentación de la reciente comisión e instó a toda la concurrencia a hacer un brindis en honor de C.I.J.A., en ocasión de cumplirse un nuevo aniversario de la independencia argentina.

Inmediatamente el conjunto instrumental armenio "Ararat", amenizó la reunión con sus canciones típicas.

En un intermedio, el R.P. Krikoris Pouniatian, hizo uso de la palabra para referirse a la importancia de la unión en la juventud y a su papel en la vida socio-cultural armenia. Además, dio a conocer la inmensa alegría que le producía ver a la juventud encaminada en la unión y la confraternización, reunida para el bien de toda la comunidad armenia.

Partida desde Buenos Aires hacia Brasil.

SIEMPRE HAY UN LUGAR PARA EL QUE QUIERE

POR JORGE KAZAZIAN

Desde el primer momento, la Diáspora estuvo conformada por un gran número de compatriotas armenios que, mancomunados, forjaron una serie de instituciones, ya sea de tipo benéfico, social, cultural y hasta político, que los aglutinaba para hacer más fácil y a la vez fuerte y verdadera, la tarea primordial de mantener viva la llama de la armenidad.

Poco a poco, también construyeron Iglesias que constituyeron el nexo de unión más importante, a través del culto y de la fe, que son signos esenciales del armenio.

En general, aquellas primeras instituciones de las que hacíamos mención, a pesar de que algunas se desvanecieron, existen hoy día, engrandecidas y verdaderamente fuertes, gracias al tesón y la laboriosa obra de quienes han convivido con ellas y han trabajado desinteresadamente en pos de su causa fundamental: mantener la armenidad.

Con el tiempo, surgieron nuevas instituciones, apuntadas hacia esa misma causa, con el objeto de renovar los aportes, desde todos los ángulos posibles; esto es, para que todos los armenios tuvieran un lugar de participación, acorde a sus principios, sus ideas, su forma de transmitir y colaborar.

La Diáspora ha crecido enormemente, y ya sea en número como en instituciones; el segundo factor es consecuencia del primero. Al haber mayor número de personas, existe el hecho mayor cantidad de criterios y posturas, por lo que es necesario que se creen nuevas instituciones que encuadren y engloben todo ese caudal de armenios que necesitan identificarse y trabajar por la causa.

Hoy en día, la colectividad armenia de Buenos Aires cuenta con una cantidad más que óptima de instituciones, agrupaciones y consejos que nuclean a un vasto sector de la comunidad, aglutinando a jóvenes, alumnos, dirigentes, profesionales, ancianos y demás personas que trabajan, estudian y conviven en un clima de armenidad, que no tiene por qué ser homogéneo en cuanto a ideales, pero que sí lo es en cuanto a sus fines.

Todos ellos desarrollan una vida comunitaria auténticamente armenia, dentro de la gran Nación Argentina, de la que no se olvidan, y a la que no descuidan porque les pertenece.

Contamos con instituciones que nos representan a todos, ya sea en lo social, en lo cultural, lo deportivo y hasta en lo político. Entonces ¿por qué aún hoy existen armenios jóvenes o no que no participan de dicha vida comunitaria, y no hacen suya también la causa de la armenidad? ¿Por qué no se integran? ¿O es que acaso, habiendo una causa tan importante como la que sostenemos, necesitan de un llamado especial?

Ninguno de nosotros puede dejar de reconocer la trascendencia de nuestra causa, como tampoco la necesidad de que todos participemos con dedicación. No importa desde qué base, desde qué institución, lo importante es trabajar.

Siempre hay un lugar, para el que quiere.

¿QUE SUCEDIO CON LA O.E.A.?

Por Juan Gabriel Tokatlian

La Guerra de las Islas Malvinas desató las más alaradas críticas latinoamericanas respecto al valor, significación y eficiencia de la Organización de Estados Americanos. Se habló de la manipulación norteamericana de ese organismo, de modificar urgentemente sus estatutos y hasta de crear un ente político únicamente latinoamericano. Es que en política, siempre hay un elemento detonante que al estallar, "abre los ojos" de las partes implicadas en su estallido.

¿Pero en realidad, se "necesitó" del conflicto anglo-argentino para ver con más claridad la política latinoamericana de Estados Unidos a través de la O.E.A.? O puesto en otras palabras: ¿Por qué (los latinoamericanos) reaccionamos tardamente ante un hecho consumado, como si ese evento no hubiera sido simplemente el corolario de una actitud que desde hace una década identifica la conducta de Estados Unidos hacia la O.E.A.? Es decir, la tesis subyacente es que, no para los latinoamericanos, sino para Norteamérica, la O.E.A. ya no tenía valor, significación ni eficiencia, mucho antes de la disputa del Atlántico Sur. Pero, como siempre, necesitamos de una circunstancia trágica para confirmar lo que era evidente y lógicamente deducible.

La década del setenta se inicia con cambios cualitativos de consideración en las relaciones interamericanas. A través de la acción conjunta de los gobiernos de Argentina, Colombia, Costa Rica, Chile, Brasil, México, Panamá y Venezuela entre otros, comienza un proceso que persigue una reestructuración significativa de las relaciones con Estados Unidos, buscando revisar las bases de acercamiento con el país del Norte y fomentando un nuevo tipo de interacción que diera a Latinoamérica una vocería unificada y sólida frente a Norteamérica. Se concuerda en la necesidad de readaptar la Carta de la O.E.A. e incluso del T.I.A.R.

Pero como señalaban James Theberge y Roger Fontaine ("Latin American Struggle for Progress", 1977), la política de Estados Unidos fue la "de oponerse a los cambios que menoscababan sus intereses en la O.E.A." De allí, que en 1976 el gobierno de Washington rechazara los documentos aprobados y presentados por el Consejo Permanente de la O.E.A.: las reformas a la Carta de la Organización y el famoso Protocolo de San José.

Por primera vez, los latinoamericanos hicieron referencia al tema de la seguridad Económica Colectiva, que implicaba la urgencia de reestructurar un Nuevo Orden Económico Interamericano, deseo paralelo al expresado por el conjunto del Tercer Mundo en pos de un Nuevo Orden Económico Internacional. No se argumentaba el oponerse sistemáticamente a los Estados Unidos ni desafiarse del organismo base que articulaba los intereses recíprocos, sino otorgar una preeminencia a las necesidades y aspiraciones económicas sobre las consideraciones estratégicamente tradicionales.

Simultáneamente, las administraciones Nixon, Ford, Carter y Reagan definían con diversa intensidad y selectividad una nueva diplomacia hacia el continente, basada en el bilateralismo específico (política del "allado preferencial") y dejando de lado el multilateralismo característico, expresado por conductos como la O.E.A. La Organización de Estados Americanos ya no era el canal o medio aconsejable para la resolución de las problemáticas continentales. Dos hechos importantes en cuanto al valor y significación de la O.E.A. como entidad "cúpula" que viabiliza los proyectos y recursos necesarios para el fortalecimiento de las relaciones interamericanas muestran este cambio: a) Hasta 1978, la cuota de EE.UU. para la O.E.A. representaba el 66% del presupuesto total de esta institución. Desde esa fecha en adelante, Estados Unidos aporta el 49%, b) Si comparamos el papel de la O.E.A. (y el debate surgido en su seno) en la creación y desarrollo de la Alianza para el Progreso (1961-62) y su función actual en lo que hace a la Iniciativa para la Cuenca del Caribe (1981-82), observaremos el marginamiento notorio al que es llevado este organismo, en cuanto a su peso y rol políticos.

Por otro lado, la percepción de la O.E.A. por parte de Estados Unidos, es algo

similar a la que tiene de las Naciones Unidas. La "desconfianza" hacia esta última organización se expresa claramente en lo que los norteamericanos han denominado como "dictadura de las mayorías", pues más de un centenar de países subdesarrollados pueden presionar conjuntamente por medio de votaciones contrarias a los intereses estadounidenses. En la O.E.A. sucede algo semejante, dado que los Estados Unidos no pueden tolerar más de una veintena de votos en contra.

Las "grandes decisiones" intercontinentales ya no pasan por ese Foro, y se lo ha congelado políticamente debido a que se puede convertir en epicentro de agrias y agudas disputas. O sea, la O.E.A. no era eficiente ni aseguraba un respaldo político total a las políticas diseñadas por EE.UU. No al azar, R. Bloomfield ("The future of Inter-American System", 1979) aconsejaba la necesidad "de evitar contradicciones entre los países hemisféricos y la potencia del Norte, pues de lo contrario, los intereses autónomos del continente serían respondidos "si no con la fuerza de las armas, por lo menos con la fuerza de las represalias económicas y del ostracismo político".

Por ende, la crisis de las Islas Malvinas solamente corroboró lo que de hecho ya estaba casi sellado desde los inicios del 70: La O.E.A. era un ente con poca utilidad para las relaciones interamericanas, y no en virtud del interés latinoamericano de "sabotearla", sino como consecuencia de la política exterior continental norteamericana que ya no contemplaba a la O.E.A. como una institución eficaz y congruente con sus propios intereses. Lo particular de la Guerra entre Argentina y Gran Bretaña es que hizo de la Organización de Estados Americanos, un organismo evidentemente ineficaz e incongruente para con los deseos, reclamos y necesidades latinoamericanas.

La comprensión tardía de la dimensión que encierran las relaciones hemisféricas con Estados Unidos a través de la O.E.A., no basta para que, creativa y mancomunadamente, los latinoamericanos replensen ahora las nuevas formas y conductos necesarios para hacer frente a un verdadero diálogo América Latina-Estados Unidos sin hegemonismos arbitrarios que regeneren un nuevo tipo de dependencia asimétrica.

VENTA DIRECTA DE FABRICA ZAPATILLAS

JAGUAR - ATILA
TENBASK
EL SIMBOLO
REAL SPORT

CASA
100 PIES

20% DE DESCUENTO A
COLEGIOS ARMENIOS

Inst. Privado Marie Manoogian
Fundación Educ. Jirmlan
Inst. San Gregorio el Iluminador
Colegio Armenio de Vte. López
Inst. Incorp. Isaac Bakchellian
Colegio Arzruni
Instituto Mekhitarista.

Av. Maipú 495 - Vicente López

Algunas reflexiones sobre el retorno a la Constitución

Escribe ALBERTO E. ASSEFF

El país, sin excesivo entusiasmo, se apronta para retornar al régimen constitucional, esto es al gobierno republicano, representativo y federal. La totalidad de los partidos políticos ha proclamado, con énfasis, que la restauración de la democracia es tan urgente como ineludible. Más aún, los partidos prometen que la vigencia de la democracia aparecerá la paulatina solución de la gravísima crisis que soporta la Nación, la peor de la historia, entre otras razones, porque ha socavado la propia moral y el espíritu de convivencia de los argentinos.

Nadie, con un mínimo de sensatez, puede dejar de compartir lo antedicho. Empero, creemos oportuno marcar ciertas y reiteradas contradicciones en que incurren los partidos y sus dirigentes más conspicuos. En efecto, determinadas actitudes políticas y declaraciones de los más encumbrados y representativos dirigentes contrastan con sus íntimos deseos y aspiraciones reservadas. Públicamente, por un lado, sostienen que la única salida es que rijan la Constitución. Privadamente, en voz baja, en cambio, instigan al gobierno de facto para que modifique inconstitucionalmente a la Ley Fundamental. Veamos algunos ejemplos:

a) Elección indirecta del presidente y vice: El art. 81 de la Constitución establece el modo para elegir al presidente y vicepresidente de la Nación. La forma es indirecta, pues los pueblos argentinos deben elegir veintitres Juntas de Electores -una por

cada provincia y la Capital Federal- y son éstas las que deben determinar quiénes ocuparán esos elevados cargos. Si no se obtiene mayoría absoluta en las Juntas, el Congreso elegirá entre los dos más votados para cada uno de los cargos. Este es el sistema electoral que dispone la Constitución. Sin embargo, justicialistas y radicales insisten en petitionar que se establezca la elección directa o el mecanismo de la segunda vuelta. Ambos sistemas no están en nuestra constitución;

b) Tercer senador: El art. 46 de la Constitución dispone que el Senado se compondrá por dos senadores por Provincia y dos por la Capital. No obstante, radicales, justicialistas, federalistas, fufepistas y otros sectores le piden al gobierno que altere la Ley Fundamental y establezca que se elijan tres senadores por distrito. Esto es manifiestamente inconstitucional;

c) Duración del mandato presidencial: El art. 77 establece que el presidente y el vicepresidente duren en sus empleos seis años. Radicales, federalistas, fufepistas e, inclusive justicialistas, le piden reservadamente al gobierno militar que acorte el período a cuatro años. Ello es ostensiblemente inconstitucional;

d) Elección de diputados: El art. 37 de la Constitución dispone que los diputados se elegirán en representación del pueblo de cada Provincia y de la Capital, en proporción al número de habitantes de cada distrito. Nada dice la Carta Magna en lo atin-

nente a que los candidatos a presidente y vice que obtengan más de un millón de votos devendrán automáticamente en diputados. A pesar de ello, fufepistas, federalistas e intransigentes le solicitan, en tono quedo, al régimen militar que introduzca esta reforma en la Constitución. Esto es claramente inconstitucional;

e) Celebración de un Tratado con Chile: El art. 67, Inc. 14 de la Constitución establece que corresponde al Congreso arreglar definitivamente los límites del territorio de la Nación.

En contraste con disposición tan inequívoca, los partidos de la multipartidaria hicieron trascender que aspiraban a que el gobierno de facto aceptase ya mismo la propuesta papal acerca del diferendo del Beagle. Luego, cuando se los hizo recapacitar, pidieron que firme un Tratado de Paz que, de todos modos, para su validez, requiera de la ratificación del Congreso.

Frente a estos claroscuros, cabe preguntarse qué significa para ciertos partidos retornar a la Constitución. ¿Acaso, solo un lema vacío? ¿O retornar a la Constitución implica que se vayan unos y entren otros, pero todo siga siendo conducido arbitrariamente, al gusto y paladar de los ocupantes de los altos empleos del Estado?

O se vuelve en serio a la Constitución, para acatarla íntegramente, o podemos entrever que sus transgresiones proseguirán y, con ellas, la suspicacia e indiferencia de los argentinos.

¿INDIFERENCIA O FIN?

POR FABIANA KAPELIAN

Todos nosotros, en la enseñanza media, desde el primer año del ciclo básico, estudiamos la cultura de los pueblos antiguos, hititas, asirios, caldeos, fenicios, griegos, romanos y hebreos, entre otros.

Conocemos básicamente su ubicación geográfica, su evolución histórica, religión y cultura. Todo esto nos lleva a una mayor formación cultural. Pero, si bien conocemos la evolución de otros pueblos de gran trascendencia en la historia universal, no podemos dejar de advertir esos aspectos en nuestra Madre Patria.

Afortunadamente, en Buenos Aires, hay una gran cantidad de colegios armenios, en los cuales podemos adquirir todos estos conocimientos. Por otra parte, contamos con una gran cantidad de instituciones que nos brindan todo el apoyo necesario para lograr dicho fin.

En este caso, nuestro llamado de atención es para quien está fuera de la colectividad, de los colegios y de las instituciones armenias; para aquél que, por indiferencia, miedo o algún otro motivo, se niega a acercarse a los demás armenios; para aquél que sabe que su apellido tiene terminación "ian" y sólo se siente armenio por eso. No conoce su pasado histórico, no sabe si Armenia existe, qué significa un 24 de abril, nuestra Iglesia...

Lamentamos que exista este tipo de gente, que no conoce su legendario pasado, y cuya identidad no se apoya sobre la firme convicción de sus raíces.

Lo importante no es defender la Causa Armenia, con armas, con luchas todavía utópicas. Lo significativo es ser un buen hijo, buen ciudadano, profesional, artista, sentirse orgulloso de su apellido armenio y de su nacionalidad, para que el mundo entero sepa que estamos; que nuestros científicos luchan por el avance de la tecnología mundial; que nuestros artistas son reconocidos en cualquier sitio; que a pesar de estar dispersados por el mundo, tenemos un lugar de convergencia: nuestra Madre Patria, Armenia.

Desde la Diáspora, nuestra mirada puesta en ella nos engrandece; aún más, cuando desde la lejanía oímos que aún siguen vigentes los últimos versos del poema de Baruir Sevag: "Existimos, existiremos y nos multiplicaremos..."

ARTURO

CANTA MUSICA "RABIZ"
LA NEW WAVE ARMENIA

Por primera vez acompañado por coro
CON LA PRESENTACION ESPECIAL DE
KEVORK GIOVOGLANIAN

PRODUCCION
ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN
ARMENIG

Auaitoric de la Misericordia
Virrey Loreto esq. Cabildo

MONTAJE Y SONIDO
Oswaldo "Vicky" Mantega
Y TODO AL ESTILO DE "OBRAS"
iluminacion

Arreglo y dirección musical: Mario Kirlis

8
A
G
O
S
T
O

21 HS.

RESERVAS:

48-9343 / 93-5133 / 204-7212 / 631-6591 - 760-5081 / 773-2794 Cnel. Niceto Vega 4779 Cap.

UN JOVEN ARMENIO EN EL ACONCAGUA: ARET MIGIRDEYAN

Es sabido, y lo demuestran los hechos, que año tras año, la juventud armenia se destaca en todos los quehaceres, ya sean de tipo social, cultural o deportivo, dentro o fuera de la colectividad. En este caso, se trata del joven **Aret Migirdeyan**, quien junto a una expedición andinista escaló y llegó a la cima del Aconcagua, a 6.959 metros de altura.

Si bien dicho acontecimiento se produjo hace ya unos meses, es importante que se lo dé a conocer, dado que hechos de este tipo no son tan comunes y realmente interesantes.

Como se podrán imaginar, escalar una montaña no es tarea fácil, y menos si se trata de la más alta cumbre americana y prácticamente del mundo.

Aret Migirdeyan nos cuenta que fueron numerosas las circunstancias difíciles a las que tuvieron que sobreponerse, como el aclimatación físico, que implica un aumento de glóbulos rojos en la sangre y el acostumbamiento a la falta de oxígeno o la dosificación alimenticia, que se basa esencialmente en comidas de alto contenido nutritivo. Por otro lado, también tuvieron que sufrir el embate de fuertes tempestades, de viento y nieve, que azotaron en forma continua toda la expedición. Dice el joven andinista: "Nevaba todas las tardes; ya a los 5.000 metros teníamos nieve hasta las rodillas...".

Varias veces tuvimos que

bajar al campamento, situado a 4.000 metros de altura, porque era muy difícil resistir la tempestad y la nieve. Intentamos la cumbre dos veces: en una oportunidad, llegamos hasta los 5.300 metros y en la segunda, hasta los 6.300.

En el último intento, llegamos a la cumbre. Los últimos mil metros fueron muy difíciles, porque teníamos mucho cansancio acumulado y era casi imposible respirar, por la falta de oxígeno...

Pero, todos estos contratiempos tuvieron su premio para este joven armenio, que el 5 de febrero exactamente a las 18:45, luego de doce horas de marcha ininterrumpida pudo admirar el majestuoso paisaje que ofrecía la cumbre. accediendo de es-

te modo, a una de las mayores satisfacciones que seguramente jamás podrá olvidar.

Aret Migirdeyan explica: "Sufrimos mucho el frío. Por las noches, la sensación térmica llegaba a 30° bajo cero y, si bien estaba protegido por una vestimenta especial, tuve principio de congelamiento en las extremidades inferiores... Cuando bajé, no podía caminar, pero, afortunadamente, el sol y el calor hicieron que volviera a mi condición normal, hasta que llegamos a Mendoza, donde tuvimos nuestro primer contacto con la civilización..."

Se necesitan agallas para realizar una hazaña de esta naturaleza. **Aret Migirdeyan** sin duda alguna... las tiene.

ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԸ ՑՈՒՑՄԱՌՈՒՆԴՆԵՐԸ

Կը պատմենք թէ անգամ մը, ապահովելով խումար մը գաղութականներու մահամզը, որոնք կը փախչէին բուրբ գիւտարներու յարձակումէն Անդրամիկ գործադար ճանիւղերէն ինկած եւ խանութներու մէջ պարտութեամբ երեւոյթ մը գտաւ:

Վերջնական գայլն իր անհրաժեշտ մէջ մտնեցաւ գաղութականներու քաղաքականը եւ քաղաքական հարցոցը. **Ռ՝Վ Լեւոնյան** երեւոյթին:

Ամէնէն երկիրում լուրսին պահեցին: Այդ նկատելով գործադարը ըսաւ. — **Եթէ այս երեւոյթն մայր չունի, ուրեմն պէտք է մեղքնել զայն:** Զօրավարը գայլացած հրամայեց գործողութեան անցնել: Ամիջապէս երեւոյթի մայրը առաջ մնաւ, իր բնակարանի մէջ առաւ գայլը: — **Տարբայն, ըսաւ Անդրամիկը:** դառնութեամբ, մանկիկը յամձնելով ժօքը, եւ անցնցոյց: **Եթէ այս երեւոյթն մեղքնել չի կրնար ինչպէս մեր երկիրը:**

Այս պատմութիւնը իրական կրնայ ըլլալ, կամ գրական աւանդութիւն մը: Սակայն, եւս կարելի է նկատել Անդրամիկ գործադարին անհատականութիւնը եւ հոգատարութիւնը մեր հայրենիքի ապագայի նկատմամբ եւ անոր տարբերակն ազատ տեսնելու ձգտումը: Ի յայտ կը բերէ գործադարի հոգի մեծութիւնը, իր քաղաքականը իրեն գիտնողական, իրեն մարդ:

Երկար թափառումներէ, չարչարանքի եւ պայքարի յետոյ, հայերս հաստատուեցանք մեր երկրէն հեռու, տարբեր վայրեր, տարբեր ապրելակերպով, տարբեր սովորութիւններով: Սակայն դեռ կը պահենք մեր ինքնութիւնը, մեր սովորութիւնները, ունինք մեր եկեղեցիները, մեր դպրոցները եւ ակումբները, ամէնը ձեռք բերած մեր հայրենիքի եւ պայքարի ժառանգան աշխատանքով, յիշելով միշտ Անդրամիկի խօսքերը: **Եթէ այս երեւոյթն մեղքնել, վարը ռ՝Վ Լեւոնյան մեր երկիրը...**

Եւ այս է ինչորեք, այսօր չկան ճանաչողներ լեւոնյան խանութ: Այսօր կը լինի այլ խանութներով, աւելի ճիշդ «Մշակութային խանութներով, տգիտութեամբ ժողով մը: Եւ այսպէս կը դադարի գոյութիւն ունենալ իրեն հայր: Այսօր կան ծնողներ, որոնք մտնելով, կամ դէմ մեծելով իրենց իսկ ապրած ուրիշականը, իրենց մանկիկներու դասերու պայքարը Հայաստանի ազատութեան համար, երես կը դարձնեն հայրենիք, հեռացնելով իրենց գաւառները եւ կական շրջանակներէն, բոլոր տղաներն որ մտնեն ուրիշ հաստատութիւններ: Այսպէս կը նպաստեն մեր բշխմաններու ծառայողներուն իրականացմանը, այսինքն, վերանայ իրեն ազգի իրեն ժողովուրդը եւ կամ դառնալ այլ ազգի քաղաքացի մաս:

Զէնքն ցանկար որ մեր հայրենակիցները այս հարցը դռն ճիշդ ցեղային խնդիր մը, արդար չէր ըլլար այն, ժողովուրդներու համըդ պայքարը իրենց հետ խաղաղ ապրելու եւ նարավորութիւն տուի մեզի: Հանելի է, որ մեր ազգայինները ոչ թէ ցեղային, այլ կատարելութեամբ հասնելու կը մշակութային խնդիրներ ունենան:

Անոր համար է որ գոյութիւն պէտք է ունենանք: Դրա համար ենք մեր համայնքին, մեր կեցողութեան, կարգի այն երիտասարդները եւ իրենց ծնողները որոնք հեռացնեն մեր գաղութային կեանքէն:

Պէտք է աշխատինք յարգանքով բոլոր արգելներու եւս մի պիտուի միասնականութեամբ, բոլորս դէպի միակ ելք գտնել, միակ յոյս, ինչպէս հերոսին երգանքը եւ յոյս Հայաստան:

Զմոռնանք անոր խօսքերը՝ **Եթէ այս երեւոյթն մեղքնել չի կրնար ինչպէս մեր երկիրը:**

Գրեց՝ Գառնուս Ա. Շահինյան
Դարգմանք՝ Ալեքեան Գալֆեան

MONTEVIDEO:

EL EQUIPO DE FUTBOL DE UGAB

Desde hace dos años, el equipo de fútbol de salón de la U.G.A.B. se encuentra en la primera división "A" del profesionalismo.

Este año, el Uruguay será sede anfitriona del torneo sudamericano de seleccionados.

El equipo de U.G.A.B. cuenta entre sus valores, con un joven deportista de primer nivel que integra el seleccionado. Se trata de Aram Dishchekean, cuya actuación que se supera a diario, ha sido muy elogiada por la prensa uruguaya.

Aram Dishchekean

Sin duda, este representante de U.G.A.B. tendrá una muy buena actuación en ese torneo.

23

SEPTIEMBRE: RESERVE SUS ENTRADAS

La Porteña CIA Arg. de Seg. S.A.
La Holanda Sudamericana CIA de Seg. SA
JUAN EDUARDO VIDAL
ASESOR DE SEGUROS

VIDAL y ASOCIADOS
LAVALLE 648 5°

Tel. 392-6336
5567-6424

ROSE MARIE
Anticuarios de Joyería
J. Minassian e Hijos

Tucumán 887

Tel. 392-8975

BUENOS AIRES

Sedería
VOGUE
S.A.

Av. Santa Fe 1180
Tel. 44-4232
42-7348

ՄԵԿԵՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՍՈՒՆԻԿ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ՈՉ ԵՒՍ Է

Լուսինները հաղորդեցին թէ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ պատմա-գրական Ռ. Կաթողիկոսը Նիւ Եորքի Ամերիկացի Պաշտօնական Եկեղեցիէն, Էփեսոսի շարժումի ներկայացուցիչներու աշխատակազմի պատարագի ընթացքին ուղղած է միասնական խոսքի լուսինները, ապա յայտարարած է թէ Հայաստանեայց Կաթողիկոսն է ԱՄՆԵԱՅՆ ՀԱՅՈՑՈՅՆ ԱՍՈՑԻԱՆ Կ. Վ. Վահագնի պատգամը խանգարողութիւն է»:

Բարի, շատ բարի: Եւ ի՞նչ Գարեգին Բ. Կաթողիկոսի խօսքերուն, եւ գործերուն հակադրական փոխարէն անկեղծ միասնութիւնն ըլլար՝ ինչպէս խանգարողութիւն ամբողջ Հայ Ժողովուրդը եւ ոչ թէ մանրակերպ զաղուրթի նիւեղութիւններու մէջ անհուն անտարբերութիւնը:

Եստակ է թէ նման մեղադրանք յայտարարութիւնները, որոնք հաշիւէն դուրս կը կատարեն պարզապէս, կը միտին հերքելու մը շուրջ բազմութիւններ հաւաքելու: Եւ անոր սխալները պարզապէս իայց... Հակասեց մենք մեղ ու ոտք չդնենք խանգարողութեանը ոլորտին վրայ:

Քիչ մը պատմութեան դիմելով, կը տեսնենք որ Գարեգին Բ., երբ տակաւին Եպիսկոպոս էր, 1972ին Ութերկում (Հոստոն) կ'ընթերցէր միասնականութեան յանձնարարութիւնէն ձեռագրով... Եկեղեցիներու Համաշխարհային Խորհուրդին մէջ Ս. Մարտիրոսի կողմէն Ամերիկայի ալ իրեն առանձին եկեղեցիներ տարու... Իսկ այսօր, տասնմէկ տարիներ ետք, ինչպէս Միացեալ Նահանգներ, որպէսզի մէկ կողմէ Նիւ Եորքի մէջ յայտարարէ թէ Հայց. Եկեղեցին մէկ է, բայց միւս կողմէ Յուսիսի իրեն Ամերիկայի ներկայացուցիչ մասնակցի (Եկեղեցի) կայանալիք եկեղեցիներու Համաշխարհ. Խորհուրդի ընդհանուր Ժողովին, գործնապէս ապացուցանելու համար թէ Հայց. Եկեղեցին... մէկ չէ:

Դարձեալ քիչ մը պատմութեան դիմելով, կը տեսնենք որ 1972ին, վերակենդանացնելու համար Ամերիկայի Կաթողիկոսութիւնը (ի դէպ, այդ բանին մէջ անդնահատութիւն եղաւ դերը իսկապէս Ազատական Կուսակցութեան, որ իր անկեղծութեան պատճառով է Ամերիկայի իրեն հոգեւոր կեդրոն՝ բարձրագոյն եւ ամբողջական, մինչեւ 1955-ի տարւոյ դէպքերը), իրապէս էր Պատրիարքութեան միջնորդ Ս. Էմմանուէլ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութիւնը իր թեմերէն երեքը ընդհանուր Ամերիկային: 1956-էն ետք անկուր եւ հակակոնտրակտն ունեւորութիւններով Ամերիկայի բարձրագոյնացած է թիւը իր թեմերուն, ընդհանուր հասնելով 1983 թուականին, որ ականատեսութեանը կիսկիկոյ Գահակարին Ս. Նահանգներ աջին՝ առաջ կանխաւ ստացած ըրալու օրհնութիւնը Էմմանուէլի գեղեցիկ Ամերիկայի հոյակապութիւն՝ վազկէն Ա. Բ. որուն Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս ըլլալը (Լա Կալիֆորնիայի համարութիւն) կը հասնէ երբ Գարեգին Բ., ամերիկեան ափերու վրայ, խանգարողութիւն ամերիկահայերը:

Նոր պատկերասրահներու: Եւ նոր օրհնութեանց յայտարարութիւնները Բ. Բ. Հայ Եկեղեցւոյ ընդունումը կարգի ու իրապէս զորոյ մնացող այս շարժարարութեամբ այլը:

(Պէտք) Զարթոնք

ՍՈՍՍԱԿ

ԱՌԱՆՑ ՄԵԿԵՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Նիւ Եորքի հերթափոխող առաջնորդարանէն հասած շրջաբերական մը «Վանաձոր» գալուստը Կիլիկիոյ Կաթողիկոս Գարեգին Բ. ին: Նիւ Եորքի շրջանի մէջ անցնելիք օրերու ընթացքին Կաթողիկոսը առաջին առիթով հանդիպում պիտի ունենայ եղբոր երիտասարդ-ներու հետ... Փրինսթըն Բալային մէջ՝ օրում «Մտածական» ունեւորութիւնով... «Մարտիրոսէր» շարունակելու գործը... հայ մոր անկողնէն մարտահրաւեր ունի շարունակելու իր հայրերու գործը...:

Կիրակի օրով ալ «Ճիշդ փողոցի վրայ գտնուող Ս. Բարձրակիւս (Սննդ Գարդոլմի) քիւզնակալն ռեզի կառուցուած հսկայ եկեղեցւոյ մէջ պիտի պատարագէ եւ քարոզէ» ան: Ամէն բան նպատակաւ մէջ եղբոր «Երաշտի գեղարանութեան օրում» մը վերածելու այդ օրը, որ, ըստ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ տօնացոյցին՝ տօնն է Ս. Էմմանուէլի:

Շրջաբերականէն կը բխին հետեւեալ «մտածական» հարցումները: «Ներդրած առաջնորդարանի ներկայիս «հայ մոր» անունը իր հայրերու ո՞ր գործը շարունակելու մարտահրաւեր ու-

ՏԵՐՈՒՆԻ

ՏՈՒՐՈՒՆԻ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ՈՉ ԵՒՍ Է

Միլանոյէն, ցաւով խմացանք, որ Գա-րաթ Բ. Բ. Եւրոպայի 25-ին, յետ անորոգ հիւանդութեան իր մահականացուն կնքած է տղթ. Օննիկ Մանուկեան, նախագահ, Իտալիոյ Հայոց Միութեան, որ նաեւ եղած է զործն անդամ, բարեբար թէ հիմնադրի Միլանոյէն Հայկ. ալ միւս: Երբ ծնած են իր նուիրատուութիւններու եւ կազմակերպութիւններու, ինչպէս՝ Գառնուր Մանուկեան եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւն, Իտալիոյ Հայ Մշակութային Միութիւն, Միլանոյի Հայ Տուն, Միլանոյի Հայ Մշակութի Ուսումնասիրութեան եւ վարակութիւն կեդ-րոն, Հ. Բ. Բ. Մ. Մ. Միլանոյի մասնա-ճիւղ, եւ այլն, եւ այլն:

Մեծ Ալեքսանտրէթ 1900-ին, Օննիկ Մանուկեան իր ընտանիքով, առաջին պատերազմէն առաջ իսկ եկած է Թրիես-թէ, արեւմտահայկական տարիներ անցընելէ ետք Ա. աշխարհամարտի ընթացքին, եղած է Վիեննա, Լից, ապա՝ Յիւրիկ, ուր քաղաքական ապաստանելիք էրա-ւունք ստացած է: Ուսանած է տեղւոյն Փոլիթեքնիքը, ուրիշ շրջանաւարտ եղած է ստացած նաեւ ճարտարագէտ - քիմիա-գէտի տղթորան:

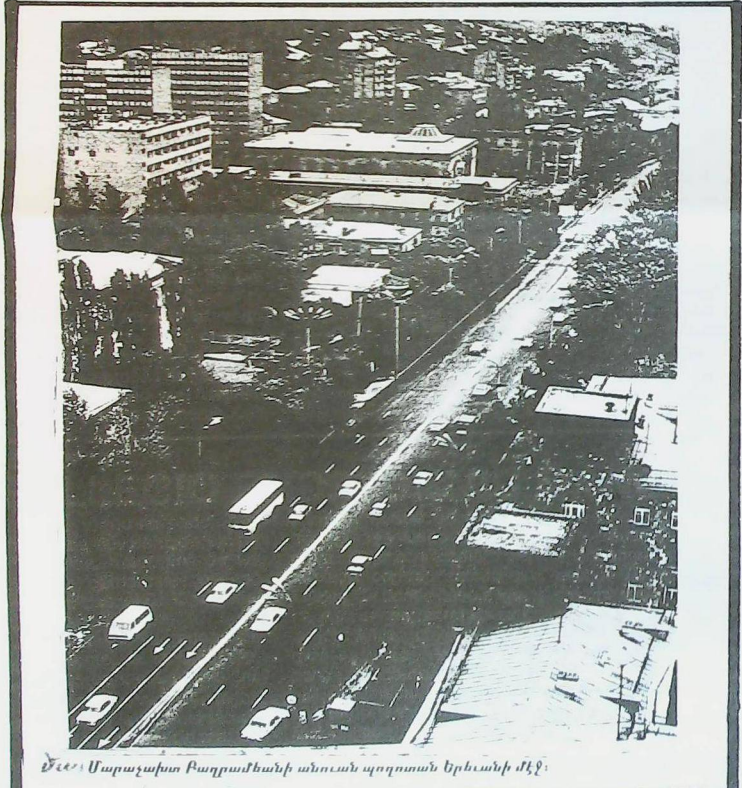
Վերջնապէս հաստատուելով Իտալիա, աշխատած է Լէինէր գործատունը, նախ

իրեն: զիտուր ճարտարագէտ, հուսկ՝ տնօրէն:

Գրեթէ անուր անձ մը կը թուէր ըլ-լալ տղթ. Օննիկ Մանուկեան, վառարի տնօրէն պարզ ու համեստ էր, որքան՝ ազնիւ նկարագրի մը ու մեծ սրտի մը տէր: Քիչ ծածկ են իր նուիրատուութիւններն ու բարեբարութիւնները, Վ. Մանուկի Ս. Վազարէն սկսեալ մինչեւ ազգ. եւ մշակութային այն բոլոր ձեռ-նարկները, որոնց գոյութիւնն ու ծայ-կումը կենսական կը նկատէր, վառարի շրջան քրիստոնէայ՝ չէր ուզեր որ ալ ձեռ-քին տուածը՝ ձայնը զիտուր: Օրհնած է ուսանողներու եւ բոլոր անոնց որոնք ի-րեն կը դիմէին:

Տղթ. Օննիկ Մանուկեանի աշխատանքը մեծ եղած է Հայ մշակութային յատա-լիքութեան եւ ծանօթացման մէջ եւ այդ իսկ պատճառով իր մահը ծանր կորուստ մըն է մտածանք՝ Իտալիոյ Հայ գոյութիւնը համար, ուր կը վայելէր բոլորին սէրն ու յարգանքը, շնորհիւ իր անաշտ ոգիին ու բարի հոգիին:

Մեր ցաւակցութիւնները իր ընտանի-քին:

Միլան: Մարաշարտ Բաղրամեանի անուան պողոտան Նրեանի մէջ:

Ո՞ր. Ազգը առաւել եւս պատակելով: Բ. Գարեգին Կաթողիկոս՝ Կիլիկիոյ երիտասարդներուն հետ եկեղեցիներու, դպրոցներու եւ դպրոցական սրահներու մէջ կը հանդիպէր: Արդեօ՞ք մեր ազգին յա-նազդիմութեան պատճառով է դարձեալ որ Գարեգին Բ. քաղաք-նէ մէջ հանդիպումներ կ'ունենայ, որքան ալ ընտրեալ վայր մը սեպուած ըլլայ Փրինսթըն Բալայը:

Գ. Կիլիկիոյ Կաթողիկոսը, որ յափշտակուած բններու իւրացումը կը շատագովէ, Ամերիկա կուգայ հերձուածող տաքերոյի մը հրա-ւերով, որ ինքնին առաւել եւս պիտի խորացնէ մեր բնիկ երկ-վոցիւմը: Ուրեմն՝ ինչպէ՞ս քաջարեալ են Կիլիկիոյ Արտի Գա-հակային անկոչ հիւրընկռան այս ափերուն, «քիւզնակալն ռեզի կառուցուած հսկայ» ՕՍՍՐ Եկեղեցիի մը մէջ մատուցելիք պա-տարագը եւ... Ս. Էմմանուէլ Տղթ. Կիլիկիոյ Բ. Ամ-րիկայէն հիւսիս-արեւելի երթալու տեղ՝ սխալմամբ սխալ-արեւ-մուտք եկած է: Եղած-չեղած ուղղութեան հարց ըլլալու է:

Մեր ազգային բոլոր ցաւերը արդէն կը բխին մեմա... ուղեկո-րոյ շրջապատութիւններ:

(«Պաշար» - Ուրբողման)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԳՈՆԿՐԵՍԻՆ ՄԷՋ

(Շար. Նախորդ թիվին)

ՆԵՐԿԱՑԱՑՈՒՑԻ 2 ԱՐԼՁ ՓԱՇԱՅԵԱՆԻ ՃԱՌԸ

... Պրն. Նախագահ, ինչպես և բոլոր հայ հրատարակիչ Նախարարության "Bulletin"-ին մէջ, պիտի հանդիսանայ անհրաժեշտ յետադիմումը Օգոստոսի թիվով յայտնաբերված ծանցանկի հարցի վերաբերյալ: Անհիշատակ յայտարարութիւններն են և թէ Արտաքին Գործերու Նախարարութիւնը չի փոխել Ամերիկեան քաղաքականութիւնը: Անհիշատակ յայտարարութիւններն են և թէ անոնք նպատակ չունեն քաղաքականութիւն փոխելու, եւ թէ անոնք կ'ակնարկեն Հայկական Հարցին մասին արդէն գոյություն ունեցող Ամերիկեան քաղաքականութեան:

Հետևաբար, անշուշտ գոհունակութեամբ կը յայտարարեմ թէ Նախարարութիւնը վերջապէս բացառապէս յետադիմում է իր Նախորդ եւ երկրորդ միջոցառումներէն 1915ի Հայկական Ցեղասպանութեան:

Սակայն ինչ է քաղաքականութիւնը զոր ներկայիս Արտաքին Գործերու Նախարարութիւնը իր տեղը կը պահէ:

Պիտի սկսինք Օսմանեան Կայսրութեան մօտ Ամերիկայի դեսպան Հենրի Մորկոմիտի Հաստատումներով որոնք կը գտնուին Յուլիս 16, 1915 թուականին եւ իր կողմէ Արտաքին Գործերու Նախարարութեան ղեկավար Հեռագրի մէջ:

Խաղաղասէր հայերու տեղահանութիւնն ու ամենց դէմ գործադրուող չափազանցութիւնները կ'աւելնան, եւ ակամատեսներու սարսափազդու տեղեկութիւններն յայտնի կ'ըլլար որ պատմաբանութեան դէմ վրիժառութեամբ պատրուակին տակ ցեղային ոչնչացման արշաւ մը գործադրութեան մէջ է:

Հայկական Հարցի նկատմամբ Ամերիկեան քաղաքականութեան մեր քննութեան մէջ այժմ մեր ուղարկութիւնը պիտի դարձնենք Մերկոմիտի թիւ 359 եւ Մայիս 13, 1920 թուականի Որոշումին վրայ, որ կը Հաստատէ:

Մերկոմիտի Արտաքին Ցարաքերութիւններու Ցանկում մեր հնթադրութիւններն ինքնին կողմէ կատարուած ունկնդրութիւններուն ընթացքին տրուած վկայութիւնները յստակօրէն հաստատած են ճշմարտութիւնը ջարդերու եւ ուրիշ վայրագութիւններու մասին տեղեկութիւններու, որոնցմէ տառապած է հայ ժողովուրդը:

Պրն. Նախագահ, նպատակադրմամբ է այժմ դառնալ որովհետեւ մը զոր անցուցած է Միացեալ Նահանգներու Ներկայացուցչական Տունը: 148 թուական մը եւ Ապրիլ 8, 1975 թուականի Ներկայացուցչական Տան Միացեալ Որոշումին մէջ կը յայտարարուի:

«Այսու Ապրիլ 24, 1975ը կ'անուանուի Ազգային Յիշատակութեան Օր Մարզու դէմ Մարզու Անմարդկայնութեան, եւ Միացեալ Նահանգներու Նախագահը կ'արտոնուի եւ իրմէ կը խնդրուի որ յայտարարութիւն մը հրապարակէ, կոչ ընելով Միացեալ Նահանգներու ժողովուրդին՝ այս օրը նկատի ունենալու որպէս յիշատակումի օր ցեղասպանութեան բոլոր գոհներու, մասնաւորապէս հայ ժողովուրդի բոլոր անոնց՝ որոնք հնթադրութիւններու 1915ին գործադրուած ցեղասպանութեան, եւ որոնց յիշատակում այս բուականը կ'ոգեկոչուի բոլոր հայերուն եւ աշխարհի վրայ գտնուող ամեն քաղաքականութեան կողմէ»:

Պաշտօնակարներու կողմէ եղած յայտարարութիւններով չէ միայն որ պետութեան մը արտաքին քաղաքականութիւնը կը Հաստատուի, այլ նաեւ՝ պետութեան կողմէ միջազգային մարմիններու մէջ առնուած քայլերով: 1915ի Հայկական Ցեղասպանութեան կապակցութեամբ, այժմ կը դառնանք «Ցեղասպանութեան Ոճիրի Կանխարգելման եւ Պատժումի Ուսումնասիրութիւն» Տեղեկագրին, որ պատրաստուած էր ՄԱԿի Նորակազմութեան Կանխարգելման եւ Փոքրամասնութիւններու Պաշտպանութեան ենթախմբի միջոցով: Միացեալ Նահանգներու առաջարկեց 30րդ պարբերութիւնը որ ընդունուեցաւ այդ մարմնին կողմէ, եւ որ կը ներկայացնէ Միացեալ Նահանգներու Հաստատուած արտաքին քաղաքականութիւնը: 30րդ պարբերութիւնը Հետեւեալ կը յայտարարէ.

«Անցնելով արդի ժամանակաշրջանին, կարելի է նկատի ունենալ գոյություն ունեցող յարաբերաբար լսման վանքագրութեան որ կը վերաբերի հայերու ջարդերուն»:

Պրն. Նախագահ, ասիկա կը ցուցնէ տակաւին մէկ ուրիշ երեսը այն քաղաքականութեան զոր Արտաքին Գործերու Նախարարութիւնը այսօր ինքնիւ ուղղած իր նամակով լուեալին եւ ներմաստօրէն կը վաւերացնէ:

Եւ, ի վերջոյ, մեր ուղարկութիւնը պէտք է դարձնենք այս մարմնին եւ զործադիր թեւին վրայ՝ Ողջակիցումի խորհուրդին անշուշտ, որ Հաստատութիւնն սահմանուած է թէ խորհուրդին կողմէ կատարուելի յուշահանին մէջ 1915ի Հայկական Ցեղասպանութիւնը իր պատշաճ տեղը պիտի ստանայ: Ողջակիցումի խորհուրդին դիրքը սահմանուած է Մարտ 1983ի իր գրառումին մէջ, այս ձեւով:

Օսմանեան Թուրք Կայսրութեան հայ քաղաքացիներու 1915-1923 թվականներին իր ուշգրաս տեղի պիտի ունենայ Ողջակիցումի Թանգարանին մէջ: Ողջակիցումի Խորհուրդի վաւերացումը միաձայնութեամբ կատարուեցաւ:

Ամերիկեան քաղաքականութեան մասին ասոնք մի քանիսն են այն նշաններուն որոնք կ'ակնարկուէր նամակին մէջ զոր այսօր ստացաւ Պրն. Իւլիպրելը, ուր ան կը Հաստատէր թէ փոփոխութիւն չկար Ամերիկեան քաղաքականութեան մէջ:

Արդարեւ բազմաթիւ պետութիւններ կ'ընդունին այն ինչ որ Միացեալ Նահանգները կը ճանչնան. թէ՛ 1915ին Հայկական Ցեղասպանութիւնը պատշաճ է: Օրինակ, Ֆրանսական օրաթերթ Le Monde-ը վերջին օրերու մէկ խմբագրականը ի միջի այլոց կը Հաստատէ:

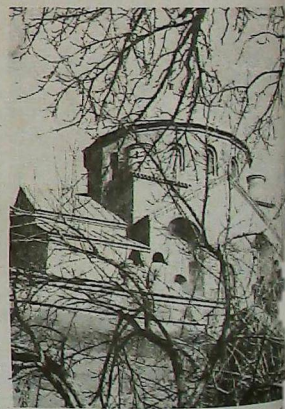
Այս ահաբեկչութեան միջազգային նիւթադրումները եւ խորհրդակցական նշանները՝ որոնցմէ ան կ'օգտուի, նոյնքան անելի կը դժուարացնեն անոր արմատախիւմը: Այսուհանդերձ ասիկա պատճառ մը չէ բեւեռ վար իրենցինքն եւ կանկաւորելով քանակաբանութեամբ մը սակարկելով՝ մահափորձերուն վերջ տրուելը Ֆրանսայի մէջ. նոյնքան անելի՝ որքան ԱՄՆ-ի իսկական նշանակետը կը բուի միայն ցեղասպանութեան թուրքական բիրտի չառնել, այլ գործել գաղափարական-տեսականի մը՝ որ ռասիզմականութեան հետ աղերս չունի:

(Շարունակելի)

Թրգմ. Ա. Գ.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆՈՒԻՐՈՒՄՆԵՐ ԶՈՒՑԱՀԱՆՐԵՄ ՊՈՒՏԱՓԵՇՏԻ ՄԷՋ

Պատմափեշտի խորհրդային գիտութեան եւ մշակութի տան սրահներուն մէջ բացուած է Հայաստանի նուիրումը ցուցահանդէս մը, ուր ներկայացուած են զանազան մարդերու մէջ ձեռք գործած յուշուրձնները պարզօրէն հազարէ աւելի նիւթեր: Այս առթիւ, Հայաստանէն բացառած կարգ մը գիտնականները հանդիպումներ ունեցած են տեղւոյն Հայաստանի Հանրապետութեան հետ: Կազմակերպութեան երեկոյ մը ընթացքին հանդէս եկած են երգիչներ Մ. Արմուեան եւ Ռ. Սահակեան, ինչպէս նաեւ «Նարբեր» պարայինները: Գաղաքին մէջ ցուցադրուած են «Արամ Նախարար» եւ «Հայկական ուղղահայեացներ» փաստական արձանները: Ցուցահանդէսը փակուած է Յունիս 1ին:

Հոփփիմի տաճարը ելմիմիմի

ESTUDIO DIRADOURIAN HNOS.
JURIDICO - CONTABLE - IMPOSITIVO
Cangallo 2522 - 1° B
T.E.: 48-3229/7800 1040 Capital

ARQ. JORGE E. BOUDOURIAN & ASOCIADOS
Av. L.N. Alem 884
Tel. 311-0718 / 312-5223 / 9974

ZACARIAS DOLABJIAN
DOCTOR EN MEDICINA
Clínica médica - Quiropraxia - Reumatología
Jueves de 17.30 a 20.00 hs.
Gorriti 4804 - esq. Acevedo
Tel: 253-7316

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams
Tucumán 1438 Piso 7°
Tel. 40-6809 / 7112 / 49-7049

Dr. Arslanian Jorge
VIAS URINARIAS
UROLOGIA
Córdoba 2409
Martes de 19 a 21 hs.
PEDIATRIA
Tel: 83-0334/7936

Ա. ՊԱՐԹԵԻԵԱՆԻ «50 ՄԵՆԵՐԳ» ՆԵՐՈՂ

Քանի մը օր առաջ ստացանք մեր երէց եղբայրներէն ծանօթ երաժիշտ-երգչուհի՝ Ա. Պարթեւեանի նոր աշխատանքը՝ «50 մեկութիւններ»:

Տարիներու տեղափոխում, յամառ, եւ երգարուեստի ճաշակի դրոշմը կրող այս 50 մեկութիւնները, որոնք յօրինուած են զաշխակի ընկերակցութեամբ, չարգելի հեղինակը ամփոփելով չատորի մը մէջ, ստեղծող երաժիշտի կոշտը արդարացուցած է անգամ մը եւս, իր պատկանելի տարիքին մէջ:

Ա. Պարթեւեանի կողմէ տարուած այս աշխատանքը կարելի է դիտել քանի մը անկիւններէն: Նախ կ'արժէ կենալ երգչուհիին յօրինելու արուեստին վրայ:

Ինչպէս իր միւս գործերուն՝ նոյնպէս ալ այս մենեքներուն մէջ Արա Պարթեւեանի յօրինելու ձեւը կ'ընթանայ երկու ուղղութեամբ: Հոն կայ հայկական ժողովրդական նկարագրի, կայ նաեւ միաժամանակ ազատ ներշնչում:

Կը բաժնենք մենք եւս այն կարծիքը, թէ հեղինակը ֆրանսական դպրոցի մը մէջ հասակ նետած, եւ իր երաժշտական գիտելիքներն ու ճաշակի հոն գորգացուցած ըլլալով, զգալիօրէն մասացած է Կապրիէլ Պօրէի, Տիգրիսի եւ Ծօտնի նման յայտնի երգչուհիներու ազդեցութեան տակ: Սակայն, նոյն հատորին վերջին մենեքներուն մէջ կը զգանք հայկ. ժողովրդական նկարագրին ու տոհմիկ շունչը: Մեկութիւններուն շատ շատերը յօրինուած են մեր գրականութեան մանաւանդակաւորու ղէմներու բանաստեղծութեանց վրայ:

Հեղինակը ֆրանսացի է հաստատարի մնալ այս գոհարներու ոգիին եւ իմաստին, մերթ գործածելով քնարական, մերթ միսթիկ կամ մերթ ժողովրդական երաժշտական ոճն ու լեզուն: Իր այս գործերուն համար օգտագործելով մեր բանաստեղծութեան գեղեցիկ նմոշները, մեր երէց գործակիցը գիտակցաբար կամ անգիտակցաբար, սակայն որոշապէս տարած է նաեւ ընկերային գործ մը, զանոնք վերապրեցնելով, ուշադրութեան առարկայ դարձնելով մեր սերունդին եղբայրներուն, որոնք զժախտաբար մեր բոլորին ծանօթ պատճառներով չեն կրցած ներթափանցել, ճանչնալ այդ բանաստեղծութեան մէջ թաքնուած իմաստի հորուքները, ճաշակի նրբութեան,

զգացումի ջերմութեան, եւ վերջապէս մեքսիկական լեզուի սիրտ յայտնաբերելու փորձին:

Ամէն գնահատանքէ վեր է Ա. Պարթեւեանի այս աշխատանքը որովհետեւ ան առանձնապէս յանձն առած է հատորին պատրաստութեան նիւթական թէ բարոյական ամբողջ պատասխանատուութիւնը եւ զոհողութիւնը: Գաղտնիք մը չէ մեզի ներկայ պայմաններուն մէջ թերթ կամ գիրք մը հրատարակելու անտանելի դժուարութիւնը: Զհեռանալու համար մեր բուն նիւթէն, յառաջիկային կ'ուզենք մօտենալ այս հարցին, կարգ մը խորհրդածութիւններով:

Փափաքելի է, որ այս հատորին մէջ լոյս տեսած 50 մեկութիւնները չնան գիրքին էջերուն վրայ միայն, այլ անոնք մեր երգիչ եւ երգչուհիներուն կողմէ կատարուին համերգներու ընթացքին, ուրիշներու կողքին, լաւ մը ուսումնասիրուելէ, քննուելէ յետոյ հրամցուցին երաժշտական ունկնդիր մասսաներուն: Հոս յարմար կը տեսնենք շեշտել, թէ անոնցմէ 16 մենեքները առնուած են սկաւառակի վրայ, Վերա Հինորայի մենեքներուն վերջին մենեքներէն մէկն է Մաքսիմ Գորկիի գլխաւոր գործերէն մէկը՝ «Երեւոյն»:

Վստահ ենք, թէ այս մեկութիւններուն մէջ իւրաքանչիւր երգիչ կամ երգչուհի պիտի գտնէ իր ներքին ապրումներուն, արուեստի ճաշակին, ճայնական տուեալներուն համապատասխան երգ կամ երգեր:

Կ'արժէ շեշտել, թէ անոնք պիտի կտորներ ըլլալով, կրնայ ըլլալ որ մեր կատարող ուժերը դիտութեամբ չմտնեն անոնց: Համեմատաբար ուրիշ երգերու այս մեկութիւնները կը պահանջեն լուրջ աշխատանք, սակայն հարկ կ'ընէ շեշտել, թէ գիտարին եւ լուրջ գործ մը յողովելու հաճոյքն ու գոհունակութիւնը շատ աւելի բարձր է, քան հակառակը: Վստահաբար արժէքաւոր երաժիշտ՝ Արա Պարթեւեան ըմբռնած ըլլալով այս հաճոյքն եւ ներքին բաւարարութիւնը, անգամ մը եւս յանձն առած է յաջողուցած է այս գիտարին գործը:

Մեզի կը մնայ սրտանց շնորհաւորել եւ քննադատել:

ԽԱՋԻԿ ԵԼԼՄԱՋԵԱՆ

«Յառաջ», Փարիզ

Կիրովականի Խանութները

Կիրովական ծանօթ է իր խանութներուն գեղեցկութեամբ, մաքրութեամբ եւ ապրանքներու առատութեամբ:

Վերջերս բացուած է նոր վաճառարանով մը եւս՝ «Հազուստի Տուն», որ 500 քառակուսի մետր տարածութիւն ունի, եւ ուր ինքնասպասարկման մեթոտով կը ծախուին կիներու, աշխուրի եւ մանուկներու հագուստներ: Տարեկան մօտ երկուշուկէ միլիոն ռուպլի առևտուր կը նախատեսուի այս նոր խանութին համար:

Նոյնը կարելի է ըսել նաեւ «Երիտասարդական» խանութին մասին, որ նախորդին նման վերջերս բացուած է եւ ուր երիտասարդներու զանազան հագուստեղէններ կը ծախուին:

«Հնութիւններ» կոչուած խանութի ընդարձակ, ճաշակով ձեւաւորուած եւ կահավորուած սրահներուն մէջ կը գտնուին եւ կը ծախուին հին իրեր-գէշներ՝ կարասիներ, յախճապկեայ եւ ճենապակեայ սպասներ, հնաձեւ ոսկեայ եւ արծաթի իրեր, գեղարուեստական գծադրութիւններ, եւայլն:

Կարասիներու վաճառարանովը վերջերս հիմնադրուած վերակառուցուած եւ ընդլայնուած է, հոն կը ծախուին տեղական եւ արտասահմանեան բարձրորակ կահ կարասիներ, ինչպէս նաեւ զուսպարդ գորգեր:

Այս բոլոր վաճառարանութեան մէջ կ'աշխատին կիրովականի առևտուր-տնտեսական վարժարանի շրջանաւարտները:

Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԳ-ԼԻԿԱՅԻ ՄԱՐԶԻԿՆԵՐԸ ՄԵԿՆԵՑԱՆ

9 Յուլիի շաբաթ օր Սան Փաուլ մեկնեցան Հ.Բ.Ը.Միութեան երիտասարդաց Լիկայի Մարզիկները, որոնք իրենց պիտի միանան Գորտապաշտ եւ Մոնթեվիդեոյ մեկուցներուն, մասնակցելու խմբիկի հարաւ. Ամերիկեան երիտ. Լիկաներու միջեւ տեղի ունեցող ողիմպիական խաղերուն: Ինչպէս ծանուցած էինք նախօրէին, այս անգամ Սան Փաուլի մէջ տեղի կ'ունենան խաղերը, եւ որ կը կազմէ 12օրը, կազմակերպուած՝ Սան Փաուլի Հ.Բ.Ը.Միութեան Արմենիկներուն կողմէ:

Ձեռք բերուած արդիւնքներու մասին յառաջիկային պիտի տանք մանրամասն տեղեկութիւն:

ՔՍԱՆՆԵՐՈՒ ՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՇԱՐԺՈՒՄ ՇԱՐԱԹԱԹԵՐԹԻ 45 ԱՄԵԱԿԸ

10 յուլիի կիրակի օր տեղի ունեցաւ Շարժում Շարժաթերթի 45 ամեակի երգափախիչ հաւաքողը Մարալ Տան մէջ, ինչպէս նաեւ հոգեհանգստեան պաշտօն Օսմանեան Կաթողիկոսին կողմէ կատարուած հանուած Հնչակեան քաններուն, որուն մասին պիտի արտայայտուինք մեր յաջորդական համարով:

ԱՐԹՈՒՐՈ

Կ'երգէ «ԲԱՊԻՉ» երաժշտութիւնը հայկական Ուրաճուտիւնը Առաջին անգամ երգչախումբի մասնակցութեամբ

ԳԵՆՐՈՂ ԿԵՐՈՂԱՆՆԵԱՆԻ

Երաժշտական խումբ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ
ԹԵՔԵՆԱՆ ՄԵԱԿ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ
ԱՐՄԵՆԻԿՆԵՐՈՒ
Առտորիոս Միսիսիպոսիս
Վիրիլ Լորեթ Եւ Գալիլեո

Բնադրութիւն Եւ Ջան
ՕՍԱՆՏՈՒՄ «ՎԻՐԻ»
Բոլոր «Օրդաշի» ճաշակով
Լուսարար, սրբադրութիւն Եւ
երաժշտական ղեկավարութիւն
ՄԱՐԻՈ ՔԻՐԻԼԻՍԻ

8 ՕԳՈՍՏՈՍԻ ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ ՕՐԻ ԺԱՄԱՐ 21-ի

Հրաւիրատուները ապահովին հետեւեալ հեռագրային թիւերով՝
48-8848 98-5188 204-7212 681-8591 760-5081 778-2784 Նիւտրո Կիւս 4779

CERRAJERIA Y
PLOMERIA
"ROMERO"
Reparación y venta de
toda clase de
cerraduras y
plomeria en general.
Larrea 722 Tel: 47-1924

EDUARDO DANIEL BARCIA
Productor
Asesor de Seguros
RADIO LLAMADAS: Código 6892
311-0056 / 57 / 58 / 59 / 50
312-6383 / 84 / 85 / 86 / 87 / 58 / 59 / 50
Particular: Bazuco 1440 1° C
Capital - Tel. 571-5106

Dr. Luis H. Vertanessian
Escribano
Registro Notarial N° 39
Tucumán 1455 7° F. T.E.: 45-2649
49-6152

DR. ARTURO BALASSANIAN
Escribano
Florida 716 - 2° P. of. "K" Tel: 392-2768/3066

RIGAR'S
"amistad exclusiva"

Estudio Jurídico
Dr. Roberto M. Malkasian y Asoc.
ABOGADOS
Corrientes 1296 7° 74" Tel 35-1632 / 35-9504 De 12 a 18 hs.

Sociales:

Se encuentran en franca mejoría, luego de las intervenciones quirúrgicas a las que fueron sometidos, los señores

Aram Doniklan, veterano dirigente del partido Ramgavár Azadagán,

Carlos Tchallan, miembro de la Asociación Cultural Tekeyan, y

Gabriel Djeredjian, asiduo lector de nuestro semanario.

ENLACE:

KHURLOPIAN-CAFFETTI
El sábado 9 de julio ppdo.,

en la Basílica San Nicolás de Bari, de esta capital, contrajeron enlace Ricardo Khurlopián y Alicia Caffetti. Los padres de los contrayentes son Razmouhi Poladian de Khurlopián y Ricardo y Cecilia Caffetti.

NACIMIENTO:

MONTEVIDEO:
Federico Keuroghlian

Para alegría de sus papás, Miguel y Sirán Keuroghlian, allegado al quehacer comunitario de la UGAB, el 27 de junio ppdo., nació Federico.

Son sus abuelos, Dirán y Angélica Keuroghlian y Nubar y Mary Barakian.

Denise Demirdjian...

(ver de pag. 2)

quistou o segundo lugar no concurso de Miss Brasil 1983.

Mas para nós armênios e descendentes de armênios ela é considerada Miss Brasil 83, porque causou impacto às 10.000 pessoas que lotavam o Anhembi, aos repórteres internacionais presentes,

tes, o voto de um dos jurados que podemos taxá-lo de incompetente para tirar-lhe o primeiro lugar.

Mesmo assim um "hurra" a maravilhosa representante da beleza feminina Denise Demirdjian que trouxe orgulho aos seus pais e ao mundo armênio em geral.

NOVEDADES MUSICALES:

ARAM KACHATURIAN: Por las ondas de L.R.A. I Radio Nacional, en F.M. stereo, 96,1 mhz. se ha de transmitir la suite del ballet "KAHIANE", grabación realizada por la Orquesta Filarmónica de Viena, bajo la dirección del autor. **Lunes 18 de julio a las 19.00**

NOTA: En nuestros próximos números, daremos los horarios de las emisiones que se han de transmitir por las ondas de L. S. 5 Radio Rivadavia en F. M. y por L. U. Emisora Atlántica de Mar del Plata, para las vacaciones de invierno.

DERROTA PREOCUPANTE DE DEP. ARMENIO

Armenio 0
Atlanta 2

Partido mediocre que no quedará en el recuerdo. Atlanta logró un importante triunfo frente a Armenio, equipo falto de voluntad y mal parado en la cancha, sin ninguna posición determinante. El local se mostró incisivo y con ganas de ganar, como para justificar su posición en la tabla. Aún reconociendo que los goles se produjeron por sendos errores defensivos, de todos modos, Armenio nunca justificó -siquiera- poder hacer un gol. El juego se desarrolló siempre en el medio campo, donde Atlanta hacía mejor las cosas. A los 7 min., centro de izquierda, salta el arquero, Selvaggi pierde, Vellagra cabecea y ¡gol! Falla garrafa del arquero y defensa. Armenio salió a buscar el empate, pero la ineptitud total de sus delanteros era desesperante. No había coordinación y ni siquiera se insinuaban remates. La falta de Gardarian y de Galbán se hacía notar, pues son ellos quienes imponen un poco de ritmo y confianza en la defensa. De los delanteros, mejor no hablar...

Comienza el segundo tiempo y a los 3 min. otra falla de Rocca permite al delantero de Atlanta, Torres, entrar al área y conquistar el segundo gol. De allí en adelante, Atlanta maneja el partido. Ya Armenio no tenía ni ganas, ni equipo para descontar algún tanto.

Hace cuatro fechas que el Deportivo sigue camino a la decadencia, sin plan táctico ni jugadores. La Comisión Directiva debería tener en cuenta el equipo de tercera, observar algunos jugadores y ponerlos ya en la primera división. Es una modesta opinión que podría dar resultados.

Próximo partido, frente a All Boys, en Floresta (1ª fecha de revanchas)

DONACIONES:

Motivado por un grato acontecimiento familiar, el Sr. Germán Mezadourian dona \$ a 1.000 a Sardarabad.

Con motivo del nacimiento de su nietita, Ana Carolina Kechichian, el Sr. Martín Keskiskian y Sra. donan \$ a 50 a Sardarabad.

FUTBOL INTERNACIONAL:

"ARARAT" DE MALA RACHA

El 24 de junio, en Tiflis, fue vencido por el Dinamo local. Y, el 28 de junio, también jugando como visitante, fue vencido por 3 a 0 frente al Neftchi.

De esta manera, y habiéndose completado la 16ª fecha del 46º Campeonato de Fútbol de la URSS, el once representativo de Armenia ha ganado siete partidos, ha empatado uno y ha sido vencido ocho veces.

BOUTIQUE

Ma Ma Lu

Malvinas Argentinas 63 P.B. - Cap. (Alt. Rivadavia 6100)
T.E.: 632-9840 / 631-6591

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEdia BARTAMIAN

Calzado Correctivo

CALZADO CORRECTIVO A PRUEBA DE CHICOS: CALIDAD Y DISEÑO

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies

ARTICULOS DE ORTOPEdia EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

Bartamian

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

Cocina:

ARROLLADO SORPRESA

INGREDIENTES:

Masa:

300 grs. de harina,
1 cdtita. de sal,
2 cdtas. de polvo para hornear,
120 grs. de manteca o margarina,
6 cdtas. de queso rallado,
3 huevos.

Relleno:

1/2 l. de salsa blanca,
1/2 kg. de acelgas o espinacas,
cas, hervidas y picadas,
miga de 3 ó 4 panecitos, remojados en leche y exprimidos.
200 grs. de queso cuartirolo,
3 huevos duros,
sal y pimienta, a gusto.

PREPARACION:

Formar una masa consistente con los ingredientes indicados.

Si fuera necesario, agregar un poco de agua.

Dejar descansar unos cuarenta minutos.

Para el relleno, mezclar la salsa blanca con la verdura, la miga de pan y el queso.

Estirar la masa, y disponer el relleno encima, extendiéndolo sin llegar a los bordes.

Agregar los huevos duros, enteros, uno al lado del otro, y arrollar.

Pegar los extremos con huevo batido y pintar la superficie.

Cocinar en horno moderado, durante 30 minutos, aproximadamente.

MONTEVIDEO

MONTEVIDEO

ACTIVIDADES DE U.G.A.B.

CORO POLIFONICO:

Martes y Jueves de 21.00 a 22.00 hs.

COCINA INTERNACIONAL:

Sábados de 15.00 a 17.00 hs.

CURSOS EN ARMENIO SEMI INTENSIVOS PARA ADULTOS: EN 3 (TRES) NIVELES

Sábados de 15.30 a 18.30 hs.

DEPORTES: SOCIAL FEMENINO:

Miércoles de 20.15 a 21.15 hs.

Sábados de 17.30 a 18.30 hs.

DEPORTES: SOCIAL MASCULINO:

Martes de 22.15 a 23.30 hs.

Viernes de 22.15 a 23.30 hs.

CURSOS DE COTILLON:

Sábados de 14.30 a 15.30 hs.

DEPORTES LIGA DE JOVENES

LUNES: 20.00 hs. Volley Femenino.
21.15 hs. Voley Masculino.
22.15 hs. Fútbol de Salón.

MARTES: 21.15 hs. Basquetbol.

MIÉRCOLES: 22.15 hs. Fútbol de Salón.

JUEVES: 20.00 hs. Volley Femenino.
21.15 hs. Voley Masculino.
22.15 hs. Basquetbol.

VIERNES: 21.15 hs. Fútbol de Salón.

22.15 hs.: Deportes para personas mayores de edad. (Veteranos).